

[Statsministeren]

Den nærmere fremgangsmåde for reguleringen fremgår af aftalen, hvis sigte som bekendt er, at et fald i energipriserne ikke må give basis for et øget forbrug.

Spm. nr. S 1665

Til *justitsministeren* (27/8 86) af:

Ole Espersen (S):

»På hvilken baggrund mener ministeren, at hårdere straffe resulterer i mindre vold i samfundet end gennemførelsen af de foranstaltninger med henblik på en øget indsats mod volden, som et enigt folketing vedtog den 25. maj 1984?«

Begrundelse

Socialdemokratiet er indstillet på at drøfte strafferammer m.v. omkring voldsforbrydelser, såfremt der er rimelig grund til at tro, at ændringer heri vil mindske volden, og såfremt der specielt er grund til at tro, at disse ændringer i højere grad end den lange række af forskellige former for indsats, som blev besluttet i folketinget den 25. maj 1984, vil mindske volden. Opfølgningen af de i beslutningsforslaget vedtagne tiltag ønskes beskrevet gennem en række samtidig hermed stillede spørgsmål.

Svar (4/9 86):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Den yderst vigtige indsats over for vold og hærværk har kun udsigt til at lykkes, hvis der sættes ind over en bred front. Derfor kunne regeringspartierne støtte vedtagelsen af folketingsbeslutningen i 1984.

Der er i befolkningen en udbredt utryghed over for den alvorlige volds- og hærværkskriminalitet. Jeg har på den baggrund givet udtryk for, at samfundet må markere sin afstandtagen fra sådanne handlinger f.eks. ved at skærpe straffene for de grove voldsforbrydelser.

Som jeg også har peget på, er en hurtig retsforfølgning og hurtig afsoning vigtigere for den præventive virkning end straffens længde. Jeg har derfor udsendt instruktionsforskrifter til politiet, anklagemyndigheden og kriminalforsorgen om, at der skal ske en særlig hurtig behandling og afsoning i volds-

sager. Jeg har endvidere sikret en fængselskapacitet, der gør dette muligt også i praksis.

Det er også baggrunden for, at regeringen flere gange har fremsat lovforslag om udvidelse af adgangen til varetægtsfængsling i grove voldssager. Jeg finder det stødende, at gerningsmanden til en grov voldsforbrydelse straks skal sættes på fri fod, samtidig med at voldsofferet måske skal ligge på hospitalet. Min tanke om varetægtsfængsling af grove voldsforbrydere har dog endnu ikke kunnet samle flertal i folketinget.

På andre områder er der indført nye regler, der vanskeliggør politiets muligheder for at efterforske en del af disse grovere forbrydelser. Jeg tænker i den forbindelse på de regler, som folketinget for nylig har gennemført, og som bevirker, at der selv i de groveste voldssager skal gives den tiltalte oplysning om vidners identitet.

Som jeg nævnte indledningsvis, må der sættes ind, hvis man skal begrænse vold og hærværk. Jeg har da også taget en lang række vigtige initiativer i dette øjemed.

Således vedtog folketinget i sidste folketingsår mit lovforslag om at give volds ofre et egentligt retskrav på erstatning fra staten for den skade, som volden har medført. Et udvalg, jeg har nedsat, vil endvidere i løbet af efteråret afgive betænkning om en forbedring af volds ofres og herunder voldtægts ofres retsstilling, herunder spørgsmålet om advokatbeskikkelse til volds ofre.

Folketinget vil i det kommende folketingsår også få lejlighed til at drøfte spørgsmålet om straffene i sager om vold og hærværk. Straffelovrådet forventes i nær fremtid at afgive betænkning om prøveløsladelse, strafferammer m.v., og rådet vil i den forbindelse også komme ind på straffelovens regler om vold og hærværk. Når betænkningen foreligger, vil jeg fremsætte lovforslag om disse spørgsmål for folketinget.

For at give den politiske debat det bedst mulige grundlag vil justitsministeriets kriminalpolitiske forskningsgruppe endvidere til efteråret udgive en sammenfatning af de foreliggende forskningsresultater om vold.

Også det forebyggende arbejde vil komme til debat i det kommende folketingsår. Regeringen agter i slutningen af oktober at afholde en konference om kriminalitetsforebyggelse.